

Miguel Blay, *The Strategic Use of Public Procurement in Support of Innovation* (Strategiczne wykorzystanie zamówień publicznych na rzecz wspierania innowacji), „European Procurement & Public Private Partnership Law Review” 2014, vol. 9, iss. 1, s. 3–11.

Rozważania M. Blaya koncentrują się na publicznoprawnych aspektach funkcjonowania rynku zamówień publicznych, a dokładniej na kwestiach związanych z wpływem prawa miękkiego, tzw. *soft law*, na kształt systemu zamówień publicznych, zwłaszcza w zakresie wspierania rozwoju rozwiązań innowacyjnych. Tezą wyjściową autora jest założenie, że zawieranie przez podmioty publiczne kontraktów to istotne narzędzie wspierania niektórych rodzajów polityki publicznej. Innymi słowy, zdaniem M. Blaya zamówienia publiczne nie stanowią prostej procedury

nabywania dóbr i usług, lecz są istotnym mechanizmem wspierania i promowania pewnych koncepcji. Dlatego przedsiębiorcy chcący uzyskać dostęp do zamówień publicznych powinni uwzględniać treść tychże koncepcji w swoich działaniach rynkowych i dostosować do nich składane oferty.

W ramach rozważań wstępnych autor analizuje dotychczasowy wpływ aktów strategicznych, m.in. w zakresie kształtowania instrumentów zielonych zamówień publicznych oraz społecznych zamówień publicznych. Strategie te były pierwotnie wyrażone w aktach typu *soft law* wydanych przez Komisję Europejską, by następnie zostać uwytłumaczone w dyrektywach zamówieniowych „trzeciej generacji”. M. Blay zauważa, że kolejnym celem, jaki Unia Europejska promuje w swoich strategiach, jest innowacyjność. Autor odnosi się m.in. do strategii Europa 2020. W dokumencie tym wskazano na konieczność rozwoju instrumentów sprzyjających rozwojowi badań naukowych oraz innowacji, w tym ekoinnowacji oraz innowacji społecznych, gdyż są one głównymi motorami wzrostu gospodarczego i mają kluczowe znaczenie dla rozwoju Unii Europejskiej. Komisja Europejska w Strategii Europa 2020 postuluje, aby władze publiczne wykorzystywały instrumenty zamówieniowe do wspierania innowacji. Zakup innowacyjnych produktów, robót i usług odgrywa bowiem zasadniczą rolę w poprawie wydajności i jakości świadczeń publicznych. To z kolei przyczynia się nie tylko do osiągnięcia optymalnego poziomu wykorzystania pieniędzy publicznych, ale również do osiągnięcia szerszych korzyści gospodarczych, środowiskowych i społecznych. Wspieranie przez organy publiczne innowacji ma wpływać na działania podmiotów gospodarczych i charakter ich świadczeń. Autor podkreśla, że idee wyrażone w Strategii Europa 2020 zostały przeniesione do dyrektyw zamówieniowych „czwartej generacji”. Regulacje nowych dyrektyw zawierają instrumenty uwzględniające to, że zamówienia publiczne są idealnym narzędziem pobudzania innowacyjności przedsiębiorstw. Jednym z takich narzędzi są tzw. przedkomercyjne zamówienia publiczne, pozwalające na zakup usług badawczo-rozwojowych.

Mechanizmem, któremu autor poświęca najwięcej uwagi, jest nowy tryb procedury udzielania zamówienia – partnerstwo innowacyjne (art. 49 Dyrektywy 2014/24/UE). Tryb ten ma umożliwić nabywanie dóbr i usług w sytuacji, w której konieczne jest zastosowanie innowacyjnego rozwiązania niedostępnego na rynku. Stanowi on propozycję dla zamawiających, którzy są potencjalnymi odbiorcami produktów, usług lub robót innowacyjnych, oraz wykonawców, którzy taką działalnością się zajmują. Autor pozytywnie ocenia wprowadzenie nowego proinnowacyjnego trybu postępowania przetargowego i jednocześnie wiąże z tą okolicznością nadzieje na stworzenie unijnego „jednolitego rynku innowacji”.

Opracowanie w sposób syntetyczny ukazuje zinstytucjonalizowanie polityk zamówieniowych. Jednocześnie autor prezentuje istotne i ciekawe przemyślenia odnoszące się do oddziaływania państwa na rynek poprzez wykorzystanie zamówień publicznych.